

En og halvtredstindstyvende Møde.

Lørdagen den 9de Januar 1897, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Opfiskning af uskadeliggjorte Bragrefter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2155 ff.)

Marineministeren (Kavn): I den Affattelse, som Lovforslaget har faaet her i Tinget, kan jeg ikke ubetinget anbefale det til Vedtagelse i det andet Ting. Da de Differenspunkter, som har været mellem Udvalget og mig, ere uforandrede, som de vare ved mine Forhandlinger med Udvalget, har jeg ikke anset det for formaalstjenligt igen at opstille mine afvigende Anskuelser i Form af et Ændringsforslag. Jeg skal blot bemærke, at Hoveddifferencen angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal afmærke Pladser for det Brag, som man arbejder paa, under hele Arbejdet, og hvilken Maade der skal anses for betryggende. Naar det nemlig ikke gøres paa betryggende Maade, mener jeg, at der kan opstaa meget betydelig Fare for Skibsfarten, og derfor kan jeg ikke gaa ind paa Forslaget, som det nu foreligger. Det bestemmer nemlig, at der kun skal afmærkes, naar man under Arbejdet har konstateret, at man er kommen til at formindste Dybgaaendet, og at Afmærkningen kun skal ske ved Bøje og Lanterne. Jeg mener nu, at Afmærkningen maa godkendes af Ministeren i hvert Tilfælde. Der kan godt være Tilfælde, hvor en saadan Afmærkning, som foreslaaet, er tilstrækkelig, men der kan ogsaa være andre Tilfælde, hvor den ikke er det. Det er altsaa dette Spørgsmaal om Afmærkningen, som er Hoveduoverensstemmelsen mellem det ærede Udvalg og mig. Der er et andet Punkt, som dog ikke angaar

mig, nemlig Forholdet med Bragrefter paa Forstranden, der helt er udelukket ved Udvalgets Affattelse af Forslaget, men det maa nærmest min ærede Kollega, Landbrugsministeren, udtale sig om. Naar Lovforslaget kommer over i Landstinget vil jeg søge at faa det affattet paa den Maade, som jeg mener absolut er nødvendig, og jeg har endnu ikke opgivet Haabet om, at vi dog maaste paa et senere Tidspunkt ville kunne komme til fuld Enighed, saa at Forslaget kan blive til Lov. Jeg ønsker meget selv, at det skal blive til Lov, idet jeg virkelig ogsaa gerne ser, at den Fortjeneste, der kan faas ved en saadan Opfiskning af disse Bragrefter, kan blive lovmæssig for Fremtiden, men paa den anden Side mener jeg, at først og fremmest maa man sørge for, at Skibsfartens Interesser ikke derved stades.

Ordføreren (Oscar Hansen): Udvalgets Flertal er sig bevidst at have godkendt den Grundtanke, der fandtes i Ministerens oprindelige Forslag, og som ogsaa kom frem i Landstingets Godkendelse af dette Forslag, nemlig Tanken om at indføre en Garanti for disse Bragfiskerier. Jeg hører jo nu, at den højtærede Minister ikke ubetinget kan slutte sig til den Form, i hvilken Loven her fremkommer, men jeg ser deri dog ubetinget en Tilkendegivelse af, at vi ere enige i det væsentlige, og den Difference, der kan være, om Stedet skal være afmærket ved Bøje, Lanterne eller lignende, vilde vi naturligtvis have været tilbøjelige til at forhandle med den højtærede Minister om, hvis der havde været Vælgighed dertil mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg kan ikke tænke mig, at Folketinget i det fundamentale Punkt vil fravige sin Affattelse af Lovforslaget, og det vilde derfor glæde mig meget, om den højtærede Minister, der i Virkeligheden ved at forelægge dette Lovforslag har vist sin Interesse for at faa Sagen ordnet, kunde bevæge det høje Landsting til at godkende i hvert Fald Grundaffattelsen af Forslaget, som jeg altsaa her har den Ære at anbefale Tinget endelig at vedtage.

J. Sage: Naar Meningen er, at Forslaget skal sendes op til Landstinget, kan jeg selvfølgelig fra mit Standpunkt ikke have noget imod, at dette sker. Derimod maa jeg